

[Niels Helveg Petersen]

straffen i vejret. Jeg kender intet godt eksempel på, at et samfund har kunnet løse voldsproblemet og den frygt, som volden skaber i samfundet, ved at sætte straffen i vejret, men hvis der er nogen, der kender et sådant eksempel, vil jeg bede dem om at anføre det.

I et samfund, der godt nok ikke ligner vores eget så forfærdelig meget, nemlig USA, ser vi i hvert fald klar dokumentation for, at høje straffe – herunder også dødsstraf – på ingen måde fører til et lavere voldsniveau. Tværtimod er vores statistik, heldigvis da, langt at foretrække for den amerikanske. Og når højere straffe ikke ser ud til at have nogen særlig virkning på voldskriminaliteten, skyldes det jo netop omstændighederne i gerningsøjeblikket. Gerningsmanden er jo som oftest påvirket af misbrug, affekt, vrede, jalousi, under påvirkning af det sociale miljø, banden, værtshuset, eller hvad det nu kan være.

Vi må selvfølgelig hele tiden prøve at finde en balance, også med hensyn til, hvordan vi finder det bedste straffniveau. Situationen er jo den, at vi i 1989 gennemførte en ændring af straffeloven, der indeholdt en forenkling af voldsbestemmelserne og en skærpelse af strafferammen, og ministeren oplyser, at rigsadvokaten i første halvår af 1992 har gennemført en opfølgende undersøgelse. Når vi har set resultatet af denne undersøgelse, er Det Radikale Venstre også klar til at gå ind i overvejelser om at ændre strafferammen, hvis det ligesom ligger i kortene, men så længe resultatet ikke foreligger, kan vi bestemt ikke give tilsagn om at ville gå ind for det.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det var som sædvanlig en spændende og tankevækkende tale, hr. Niels Helveg Petersen holdt. Jeg var langt fra enig i det hele, og jeg synes i hvert fald, at det er uhyre vigtigt, at Folketinget sender et klart signal til såvel de kriminelle som til det store flertal af ikkekriminelle, at denne stigende vold kan og vil vi ikke acceptere. Og et af signalerne må selvfølgelig være, at man straffer hårdere, men her er vi uenige, kunne jeg forstå.

Hr. Niels Helveg Petersen var også inde på, hvor utrolig vigtigt arbejdet i skolerne er, og bagefter blev det nævnt – og med fuld ret – at det arbejde, der foregår i idrætsklubberne, ik-

ke kan vurderes højt nok, ikke kan roses højt nok. Og det fik mig til at tænke på – hr. Niels Helveg Petersen og jeg har jo en fodboldfortid sammen, vist endda i den samme fodboldklub, nemlig AB – at der er jo desværre sket noget, ikke alene inden for fodboldsporten, men også inden for mange andre idrætsgrene. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at voldsniveauet i eksempelvis fodbold er steget utrolig markant gennem de senere år, ikke alene på landsholdet, i divisionerne og i de lavere seniorrækker, men desværre også helt nede hos juniorerne og lileputterne. Det, vi ser i dag, var utænkeligt for 20 eller 30 år siden.

Derfor tror jeg, det er utrolig vigtigt, at vi sideløbende med det andet arbejde også får diskuteret moral med ledere, trænere og journalister, gør det klart for dem, at der må altså tages afstand fra volden. Det er jo meget typisk, at når vi ser en fodboldkamp på tv eller selv er til stede, er vi meget forargede, når det er modstanderen, der begår volden, men hvis det er en dansk landsholdsspiller eller en spiller fra éns favorithold, er forargelsen meget lille. Der tror jeg vi må markere, at det vil vi ikke tolerere, og det skal indpodes helt nede i ungdomsrækkerne. Jeg er altså enig i de betragtninger, som hr. Niels Helveg Petersen gjorde om, at der er et præventivt arbejde i sportsklubber og skoler, som vi bestemt ikke må overse.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne takke hr. Helge Adam Møller for hans indlæg. Jeg tror, vi er meget enige på dette punkt. Også når det drejer sig om foreringslivet, ser vi, hvor idrætten drives på et højt niveau – på eliteniveau eller blandt dem, der gerne vil være elite – en tendens til, at der går mere til sagen og også, at det udarter. Jeg mener, at idrættens egne organisationer har en kolossal opgave på det felt i de kommende år.

Jeg kan dog sige, at på det niveau, hvor jeg spiller, er volden ikke udbredt.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Fra Kristeligt Folkepartis side vil vi også gerne sige tak til justitsministeren for redegørelsen, ikke mindst fordi den jo giver anledning til en god og spændende debat. Vi er da også spændt på, hvad der kommer ud af det bagefter.